

V cizí kůži

Fotografie: Petr David Josek

Žák pozoruje a odhaluje detaily, záměr a příběh fotografie, srovnává své domněnky se skutečným příběhem fotografie.

Doporučený věk: +12 let

Čas: 18–24 minut

Anotace aktivity: V průběhu aktivity budou žáci pozorovat fotografii, vcítí se na chvíli do kůže zvířete na fotografii a pokusí se odhadovat, co zvíře v danou chvíli vidí, slyší, cítí... Na základě svých domněnek a pozorování fotografie se pokusí odhadnout, kde a proč byla fotografie pořízena, a své domněnky porovnájí se skutečným příběhem fotografie.

Pomůcky: fotografie, dataprojektor či interaktivní tabule, papíry, tužky, pastelky, pera a skutečný příběh fotografie k promítnutí.

Doporučení: Ujistěte žáky, že žádné jejich tvrzení, domněnka, otázka a odpověď, která v průběhu této aktivity zazní, není špatně, chybně a ani nebude nijak hodnocena. Interakce s fotografií je zcela individuální záležitostí a jakákoli reakce na obrazový materiál je správná a opodstatněná. Při této aktivitě by nikdo neměl žáka a jeho interakci s fotografií hodnotit.

Inspirace pro tvorbu aktivity: www.pz.harvard.edu/sites/default/files/Values%20Identities%20Actions_2.pdf

Průběh aktivity

1. Zkoumejte, všimněte si detailů (1–2 minuty) Promítněte žákům pomocí dataprojektoru či na interaktivní tabule fotografii v co největším formátu a kvalitě.

Zadání pro žáky:

Podívejte se pozorně na fotografii. Prozkoumejte, co je v popředí, uprostřed i v pozadí fotografie. Všimněte si detailů.

2. Co cítíte při pohledu na fotografii

 (5 minut)

Rozdejte žákům lepíky a vyzvěte je, aby na ně napsali, každý sám za sebe (anonymně), jakou emoci v nich fotografie vyvolává. Žáci pak mohou lepíky umístit na velký papír vyvěšený ve třídě nebo na tabuli a porovnat svoji emoci s emocemi spolužáků. Debatujte nad tím, jaké různé emoce může jedna fotografie vyvolat.

3. Vžijte se do role psa

 (5–10 minut)

Nechte promítnutou fotografii. Žákům buď rozdejte papíry s nadepsanými začátky tvrzení, viz níže, nebo začátky vět napište na tabuli a žáci si je zapíší na papír sami.

Zadání pro žáky:

Zaměřte svou pozornost na psa. Zkuste se vžít do jeho role a stát se jeho překladatelem do lidské řeči. Doplňte následující věty:

Vidím...

Slyším...

Čuchám...

Cítím se...

Líbí se mi...

Nelíbí se mi...

4. Sdílejte

 (5 minut)

Nyní mohou žáci, kteří chtějí, svá tvrzení z předchozího kroku sdílet a zdůvodnit, proč si to myslí. Co je k tvrzení přivedlo?

5. Odhalte skutečný příběh

 (2 minuty)

Odhalte žákům skutečný příběh fotografie a sdílejte, jak se jim podařilo ve svých tvrzeních i pocitech příběhu přiblížit. Jak se jejich vlastní emoce přiblížila emoci fotografa při pořizování snímku?

Skutečný příběh fotografie:

Co o fotografii říká sám autor Petr David Josek?

Fotka vznikla v roce 2015 u města Artemovsk na východě Ukrajiny, což je dnešní Bachmut. V té době probíhalo válečné obléhání nedalekého města Dabaltseve, které je strategicky důležitým silničním a železničním uzlem v této oblasti. Já jsem každý den vyjížděl po silnici, kterou vidíte na fotografii z Artemovsku právě směrem Dabaltseve. Snažil jsem se po ní dojet, kam až to šlo, ale vždy záleželo na situaci a průběhu bojů v daný den. Tato silnice byla určitým symbolem a posledním spojením právě s Dabaltseve. Než jsem vyfotil tuto fotografii, stál jsem na křižovatce a rozmýšlel, jak a kam až tento den pojedou. Když prošel přes silnici pes, tak sám, a právě v těchto místech, působilo to na mě tak smutně, až symbolicky podobně, jak sem se tam v tu danou chvíli cítil já sám.